



φίλημα στο μέτωπο.

Τὸν ἄφησα τότε μέσα στὴν κάμαρα καὶ πήγα καὶ βρήκα τὸν Βάν "Ελισγγὶ στὸν ὅποιον ἀνεκοίνωσα ὅτι ὁ ἀποκαιρετισμὸς ἔγινε. "Αμέσως ὁ Βάν "Ελισγγὶ πήγε στὸ μαγειρεῖο δπου περιμεναν οἱ νεκροθάπτες καὶ τοὺς εἶπε νὰ ἐτοιμαθοῦν νὰ σκεπάσουν τὸ φέρετρό. "Όταν ξαναῤῥθε μέσα τοῦ εἶπα σχετικῶς μὲ τὴν ἐρώτησί που μοῦ ἀπητήθησε ὁ "Αρθοῦρος καὶ μοῦ ἀπάντησε :

— Δὲ μὲ ἐκπλήττει ἡ ἐρώτησίς του. Κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἀμφέβαλα.

Δευτῆραςμε ὅλοι μαζί καὶ εἶδα ὅτι ὁ δυστυχισμένος "Αρθοῦρος προσπιπτοῦσε νὰ συγκρατῆ ὅσο μποροῦσε τὴ βαθεῖα θλίψη του. "Ο Βάν "Ελισγγὶ ἔμεινε κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ δελπνοῦ σιωπηλός. "Όταν ὁμως ἀνάψαμε τὰ τσιγάρα μας, εἶπε, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν "Αρθοῦρο :

— "Αρθοῦρε— ἂν καὶ κατὰ τὰ "Αγγλικά ἔθιμα θὰ ἔπρεπε νὰ σᾶς πῶ μιλόρδον—ἀλλὰ συνείδησα νὰ σᾶς ἀγαπῶ, ναι, ἀκριβὸ μου παιδί, ὡς "Αρθοῦρο...

"Ο "Αρθοῦρος ἔπηρε κ' ἔσφιξε μὲ θερμότητα τὸ χερί τοῦ σοφοῦ καὶ τοῦ εἶπε :

— Πέστε με ὅπως θέλετε. "Ελπίζω ὅτι θὰ μπορῶ πάντοτε νὰ ἔχω τὸν τίτλο τοῦ φίλου σας. Καὶ ἐπιτρέψτέ μου νὰ σᾶς πῶ ὅτι δὲν μπορῶ νὰ βρῶ λέξεις νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν καλοσύνη σας πρὸς τὴν δυστυχισμένη μου Λουκία.

— Ἐπαυσε γιὰ μιὰ στιγμή καὶ κατόπιν ἐξηκολούθησε :

— Γνωρίζω ὅτι αὐτὴ κατάλαβε τὴν καλοσύνη σας καλλίτερα ἀπὸ μένα καὶ ἂν ἐφάνηκα κάπως ἀπότομος ἢ ἀγενής πρὸς σᾶς κατὰ τίς τελευταίες της στιγμὲς πρέπει νὰ μὲ συχωρέσετε.

"Ο Βάν "Ελισγγὶ τοῦ ἀπάντησε μὲ μιὰ σοβαρῆ εὐμένεια :

— Ἔξρω, ὅτι ἦταν δύσκολο γιὰ σᾶς νὰ πιστεῦσετε ἔκείνη που σᾶς εἶπα, γιὰτι γιὰ νὰ πιστεῖτε κανεὶς σὲ μιὰ βία πρέπει νὰ καταλάβη καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι κι' ἀκόμα δὲ μὲ πιστεύετε, ἐπειδὴ δὲν ἔχετε περὶ τίνος πρὸκειται. Καὶ μπορεῖ νὰ ἔλθουν καὶ ἄλλες περιστάσεις που θὰ σᾶς παρακαλέσω, θὰ σᾶς βιάσω σκεδὸν νὰ κάνετε κάτι καὶ δὲ θὰ μὲ πιστέψετε. "Αλλὰ θὰ ἔρθῃ ὥρα που ἡ ἐμπιστοσύνη σας σὲ μένα θὰ ἐπανεἴθῃ ὀλοκλήρως, καὶ τότε θὰ μ' ἐννοῆτε, σὰ νὰ βλέπετε φῶς. Τότε θὰ μ' εὐλογήσετε γιὰ ὅσα ἔκανα πρὸς χάριν σας, πρὸς χάριν ἄλλων καὶ πρὸς χάριν τῆς θγατητῆς σας στὴν ὁποία ὀρκιστήκα νὰ σᾶς προστατεύσω.

— Μάλιστα, δόκτωρ, εἶπε ὁ "Αρθοῦρος. Θὰ σᾶς πιστέψω ὅπως δῆποτε. Ἔξρω ὅτι ἔχετε εὐγενεὶ καρδιά καὶ εἶστε φίλος τοῦ Σοῦλιδὸ καθὼς καὶ τῆς ἀγαπημένης μου νεκρᾶς. Νὰ κάνετε ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ.

"Ο καθηγητῆς ἔβησε δύο φορὲς καὶ εἶπε :

— Μπορῶ νὰ σᾶς φωτίσω τώρα κάτι τί :

— Εὐχαριστῶς.

— Ἔξρετε ὅτι ἡ κυρία Οὐδέστερνα σᾶς ἄφησε ὀλη της τὴν περιουσία;

— "Όχι, δὲν τὸ ἤξευρα αὐτό. "Η δυστυχὴ ἀγαπητῆ μου κυρία!

— Καὶ τώρα, ἀφοῦ εἶπε ὅλα δικὰ σας, μπορεῖτε νὰ τὰ διαδέσσετε ὅπως θέλετε. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μοῦ δώσετε τὴν ἄδεια νὰ διαβάσω ὅλα τὰ χειρόγραφα καὶ τὰς ἐπιστολάς της Λουκίας. Πιστέψατέ με ὅτι δὲν τὸ κάνω αὐτὸ ἀπὸ μιὰ ματαία περιέργεια. Τὸ ζητῶ αὐτὸ γιὰτι ἔχω σοβαροὺς λόγους. "Αν ἡ Λουκία ἔβουσε θὰ σᾶς τὸ βεβαίωνε. Θέλω νὰ μάθω ὄρισμένα πράγματα καὶ κατόπιν θὰ σᾶς τὰς ἀποδώσω ἀσφαλῶς. Πιστεύετε σὲ μένα κ' ἔχετε ἐμπιστοσύνην γιὰ ὅτι κάμνω

— "Ημπορεῖτε νὰ κάμετε ὅτι θέλετε, ὅτι πρέπει, τοῦ ἀπάντησε μὲ ἐγκαρδιότητα ὁ "Αρθοῦρος. Δὲν θὰ σᾶς ζητήσω νὰ μοῦ ἐξηγήθητε σχετικῶς πρὶν τὸ ἀποφασίσετε μόνο; σας.

"Ο Βάν "Ελισγγὶ ἐσηκώθη ὀρθίως καὶ εἶπε μὲ ἐπίσημον τόνον :

— "Έχετε δίκαιον νὰ μὴ ἐπιμένετε καὶ νὰ μὴ βιάζεσθε νὰ σᾶς ἐξηγηθῶ. Πικρῶν καὶ πόνοι μᾶς περιμένουν. "Αγωνίες καὶ ἀγωνίαί καὶ τρόμοι. Θὰ εἶμεθα ὁμως ἐνωμένοι καὶ θὰ νικήσωμεν.

Τὴν νύκτα αὐτὴν ἐκοιμήθηκα ἐπὶ ἐνὸς καναπέ. "Ημουν πολὺ λυπημένος. "Ο ἐπιμελητῆς τοῦ φρονεοκομείου μοῦ ἔγραψε πῶς ὁ Ρένφιλδ εἶχε τρομερὸς ἐξάψεις ταῖς τελευταῖες ἡμέρας καὶ καταλαμβάνετο ἀπὸ μανίαν ἀπερίγραπτον. "Ηθέλε νὰ σπάσῃ τὰς σιδηρὰς κηλίδας τοῦ παραθύρου τοῦ διαιδρόμου, που βλέπει πρὸς τὸ πλαγιὸν ἐρημικὸν οἴκημα καὶ νὰ πηδήσῃ ἔξω. "Ἐφώναζε λόγια ἀκατάληπτα καὶ τρομερὰ.

Τὴν ἴδια αὐτὴ νύκτα ὁ καθηγητῆς δὲν κοιμήθηκα καθόλου. Περιτολοῦσε γύρω ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ παραφύλαγε κοντὰ στὴ Λουκία μέσα στὸν νεκρικὸν θάλαμο. "Όλα αὐτὰ ἀρχίζουν νὰ μοῦ διαφωτίζουν ταῖς ὑποψίες μου. "Υπάρχει ἀσφαλῶς κάποιος τρομερὸς, ὄρατος ἐχθρὸς, ὁ ὅποιος μᾶς καταδιώκει. Ποίος ὁμως; Καὶ διατί;

κώθηκε καὶ ἀπεμακρύνθη. Τοῦ εἶπα ἀκόμη ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ τελευταῖος του καιρετισμὸς, γιὰτι σὲ λίγο ἐπρὸκειται νὰ κλείσουν τὴ Λουκία μέσα στὸ φέρετρό της. Γι' αὐτὸ ὁ "Αρθοῦρος ξαναγύρισε πρὸς τὸ κρεββάτι, πήρε τὸ χερί της Λουκίας καὶ τὸ φίλησε καὶ κατόπιν τῆς ἔδωσε καὶ δεύτερο

## ΝΕΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

### ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Μὴ μὲ προσμένεις πιά νάρθῶ στὸ βουερό ἀκρογιάλι,  
Τὴν ἀμμουδιά νὰ πάρουμε, νὰ φτάσουμε ὡς τὸ μῦλο  
Στὴν καταχνιά τῆς θάλασσας καὶ τὴν ἀνεμοζάλη,  
Σὰ ροδოსύγνεφο σκορπᾶ, σβῆνει τὸ εἶναι μου ὄλο.

Κάποια φωτιά ὄνειρεύομαι γιὰ τὸ σθηστό μας τζάκι,  
Ν' ἀστράφτει μὲς στὴ σκοτεινιά τῆς σάλας τῆς κλεισμένης,  
Νὰ κρούει τὸ παραθύρι μᾶς ὁ ἀέρας, τὸ νεράκι,  
Κ' ἐσὺ βουβά κι ἀμίλητα στὸ πλάϊ μου νὰ μένεις.

Νὰ λὲς σ' αὐτῆ του τὴ σιωπῆ ὅσα ποτὲ δὲν εἶπες,  
Στῆς ἀνοιξιatices ἀνθές, στὰ θερινὰ τὰ βράδια  
Ν' ἀνιστορᾶς στὴ σιγαλιά χαρὲς μαζί καὶ λύπες,  
Πλόθους, παλμοῦς, ὄνεϊρατα, φιλί, ἀγκαλιὲς καὶ χάρδια.

Κ' ἔτσι στὴν κρυὰ τὴ σιγαλιά, τῆς νύχτας τοῦ Γενάρη,  
Ν' ἀγγίζουμε μὲς στὸν δειρο μιά ἀνοιξὴ περασμένη,  
Τὰ ρόδα τ' "Απριλιaticα που πιά μᾶς τᾶχουν πάρει  
"Η Μοῖρα μας κ' οἱ ἔξνοι.

Μῆτσος Παπανικολάου

### ΔΕΝΤΡΑ ΜΟΥ, ΔΕΝΤΡΑ ΞΕΦΥΛΛΑ...

Δέντρα μου, δέντρα ξέφυλλα στὴ νύχτα τοῦ Δεκέβρη,  
στὴ σκοτεινὴ, βαθιά δειροσοτυρία,  
μαζὺ πηγαίνουμε, μαζὺ καὶ ἡ μέρα θὰ μᾶς εὔρη,  
ὡ ἐρημικά, θλιμμένα μου στοιχεῖα.

Αὔριο, μεθαῤῥιο σύντροφος θὰ μ' ἔχετε καὶ φίλο,  
τὰ μυστικά σας θέλω νὰ μοῦ πῆτε,  
μὰ δταν, ἀργότερα, φανῇ τὸ πρῶτο νέο σας φύλλο,  
θὰ πάω μακριὰ, τὸ φῶς γιὰ νὰ χαρῆτε.

Κι' ἀφοῦ ταιριάζει, ὡ δέντρα μου, νὰ μένω ἀπ' ὅλα πῶσο  
τὰ θαλερὰ καὶ τὰ εὐθυμα στὴν πλόση,  
ἔγω λιγότερο γιὰαὐτὸ δὲ θὰ σᾶς ἀγαπίσω  
δταν θὰ μ' ἔχετε κ' ἐσεῖς ἀκόμα προσπεράσει.

Κ. Γ. Καρυωτάκης

### ΕΠΙΟΥΔΕΣ

#### I

Αὐτὴν που πέρασε κ' ἐδιάβη  
τὰ μάτια μου ἀκολουθοῦν σὰ σκλάβοι,  
που πάει, καὶ πάει, καὶ σκοτεινιάζει  
κι' ἀπ' τὴν ἀχλὺ δὲν παραλλάζει...

Κι' ὁ δρόμος, που ἔχει νὰ περάσῃ,  
μοιάζει μακρὺς καὶ δίχως στάσι,  
γιὰτι κ' ἡ θάλασσα, ὅδε βγαίνει,  
μὲ τὴν ὀμίχλη εἶνε σμιγμένη!

κ' ἡ πολιτεία καὶ τὸ λιμάνι  
κ' ἡ σκοτεινὴ καρπιά που βγαίνει,  
μέσα ἀπ' τῆς πάχνης τῆ δαντέλλαι,  
μοιάζει θαιμπὴν ἀκουρέλλα.

Αὐτὴν που πέρασε κ' ἐδιάβη  
τὰ μάτια μου ἀκολουθοῦν σὰ σκλάβοι.  
— μαβὺ ἀνοιχτὸ σὲ φόντο γκριζο,  
τ' ἄβρο της σκίτσου ξεχωρίζω

"Αφοῦν ἡ ἡμέρα πάει νὰ σβῆσῃ  
δίχως ν' ἄσ-ράψῃ, ἢ νὰ φουρήσῃ.  
Μὰ "στὴν καρδιά μου, ὅσο νυχτῶνει,  
βρέχει καὶ βρέχει καὶ δὲ σάνει.

Μὰ "στὴν καρδιά μου δὲ ζητοῦνε  
ποτέ; νὰ πᾶν κοιμηθῶνε  
πόθοι κ' ἐλπίδες που ἔχω θάψει,  
φραντᾶσματα που τᾶχῶ κλάψει.

Μὰ "στῆς ψυχῆς μου τὴν ἀνία  
σαλεύει μιὰ ἀτονὴ ἄρμονία:  
σημαίνει ἡ "Ανάμνησι, σημαίνει  
νὰ συναχτοῦν οἱ Πεθαμμένοι...

— Μαβὺ ἀνοιχτὸ σὲ φόντο γκριζο,  
τὸ ἄβρο της σκίτσου ξεχωρίζω,  
καπνὸς παρόμοιος, που σαλεύει,  
"στὸν ἄδειον ὀδρανὸ χωνεύει...

Γέλλος "Αγρας



("Ακολουθεῖ)